

L I B E R I I I .

5

modo liquefcit, vt: *Lingua, languo, anguis, extinguo, suadeo, suanis.* Modo integra est, sumq; vim retinet, vt: *Exiguus, fuis.*

Literæ liquefcunt, cum vim roburq; vocalis, aut consonantis amittunt.

S Y L L A B A E P A R T I M - B R E- U E S , P A R T I M L O N G A , P A R T I M C O M- M U N E S .

Syllabæ, quas temporib; metimur, aut sunt breues, aut longæ, aut communes. Tempus est spatium interuallumque, quo syllaba pronuntiatur. Syllaba breuis ex uno tempore atque spatio constat, vt *Ai*, *Sed*. Longa, ex duobus, vt *Ah*, *En*.

Communis est, quæ in versu tum breuis, tum longa esse potest, quales sunt priores in *Atlas, Cyclops*: mediæ in *Tenebra, Latebra, Pharetra*.

Nulla vocalis apud Latinos perpetuo breuis, aut longa est. Apud Græcos epsilon & omicron, quæ e, & o, breue valent, perpetuò sunt breues, vt *Origenes, Timotheus, Herodotus, Macedonius*.

& Eta & omega quæ e & o longum valent, semper sunt longæ, vt *Erēmus, Idōlum*.

A 3 P R A E-

